

er sagt baade af det ærede Medlem for Langeland og den ærede sidste Taler. Jeg kan godt forstaa, at han kalder dette Smaating, efter at han har udtalt sit Syn paa Sagen. I Forhold dertil er det ganske vist Smaating, men dette er fra et Lønningsstandpunkt betragtet ingen Smaating, og det er af overordentlig stor Betydning for Lærerstandens Fremtid som Helhed. Jeg skal derfor udtale Haabet om, at det maa lykkes paa dette Punkt at finde en Form, som nogenlunde tilfredsstiller Lærerne, og som den ærede Minister vil række Haand til, saa at man kommer ud over Spørgsmaalet ad naturlig Vej uden stærke Brydninger, der hverken ere gavnlige for Lærerstanden eller for Skolens Udvikling. Jeg har tænkt mig en Vej, som man kunde gaa med Hensyn til Timelærernes Virksomhed og Konstitution — jeg nævner det flygtigt, skønt det vel nærmest ligger for Udvalget. Man kunde fastsætte et Minimum for den Tid, han har været konstitueret, for overhovedet at faa det til at gælde. Naar det kun drejer sig om Maaneder, undertiden om Uger, er der jo ikke Grund til at tage saa stort Hensyn dertil, men naar det drejer sig om en Tid paa over $\frac{1}{2}$ Aar eller 3 Maaneder, bliver Sagen en anden. Jeg kan ikke komme bort fra, at den, der er saa uheldig efter en længere Tids Konstitution ikke at faa Embede eller fast Ansættelse der, hvor han længe har virket som Timelærer, lider absolut Uret ved at tabe Medregningen af den Tjenestetid, han har haft.

I denne Forbindelse er der endnu et Punkt, som jeg flygtig skal omtale. Det ligger ikke for, og det er vistnok ogsaa rigtigt, at den ærede Minister har udeladt det indtil videre, og det kunde maaske ogsaa ordnes ad anden Vej, ved Revisionen af en anden Lov eller ved særlig Lov. Jeg vil dog nævne det, fordi det har stor Betydning for mange og er et Spørgsmaal, der er velkendt. Det angaar de Lærere, som i en Del Aar have været ansatte ved private Realskoler, forinden de gaa over i Statens Tjeneste. Det er selvfølgelig rigtigt, at de, naar de straks komme i Statstjenesten, have et Fortrin paa dette Omraade, men paa den anden Side er det ret uheldigt for dem, der have faaet Ansæt-

sættelse ved en privat Skole og blive staaende der i en ikke ringe Aarrække, og saa endelig tage Statstjeneste, at de slet ikke faa noget regnet til gode af deres tidligere Tjeneste. Dette Spørgsmaal grænser saa nær op til Forholdet mellem Privatskolerne og Statsskolen, at jeg ikke tør komme videre ind derpaa, men jeg nævner det, fordi det berører Lønnings- og Pensionsforholdene inden for Lærerstanden, saa at der nok kunde være Grund til ved en eventuel Revision at ordne dette Forhold nærmere, og jeg erindrer, at den ærede Minister tidligere selv har rørt ved Spørgsmaalet under en anden Lovs Behandling. Det samme gælder for øvrigt Overlærernes Lønningsmaade, thi der er det ejendommelige til Stede for deres Vedkommende, at medens de ere knyttede stærkere til Staten end andre, for saa vidt som de have kongelig Udnævnelse, blive de kun for et Minimum af Lønnens Vedkommende lønnede af Staten, medens Kommunerne maa udrede langt det største Beløb. Dette bliver en Uret mod Kommunerne, men heller ikke nogen Ret mod Lærerne, om man end kunde sige, at det var ret ligegyldigt, hvor de fik deres Løn, naar de blot faa den. Det er den Slags Spørgsmaal, der nærmest angaa Lønningssagerne, og dem skal jeg blot nævne, uden at jeg derfor mener, at det vil være rigtigt ved denne Lejlighed at tage dem op.

Jeg mener, at det er rigtigst i det væsentlige at holde sig til de Punkter, som Ministeren har sat under Diskussion i sit Forslag, men jeg tror dog, at man uden at komme dybere ind paa Sagen, let kunde optage det Punkt om Skolernes Renholdelse paa Landet ved denne Lejlighed. Ønsket derom næres lige saa stærkt som om noget andet, og det griber ikke paa nogen Maade ind i noget Princip. Det lægger selvfølgelig en Byrde paa Kommunerne, det lader sig ikke nægte, men den er ikke større, end at den kan bæres, og man bør imødekomme Lærerstanden paa dette Punkt.

Jeg skal i øvrigt paa det bedste anbefale en videre Forhandling om dette Forslag i Haab om, at det maa lykkes Ministeren at faa det gennemført, da der er en hel Del i det, som alle sætte Pris paa. Jeg udtaler endnu en Gang Haabet om,